

Μάθημα XXXI [31]

Bello* Latino T. Manlius consul nobili genere* natus exercitui Romanorum praefuit. Is cum aliquando castris* abiret, edixit ut omnes pugna* abstinèrent. Sed paulo* post filius eius castra hostium praeterequavit et a duce* hostium his verbis* proelio lacessitus est: «Congrediamur, ut singularis proelii eventu* cernatur, quanto* miles Latinus Romano virtute* antecellat». Tum adolescens, viribus* suis confusus et cupiditate* pugnandi permotus, iniussu* consulis in certamen fuit; et fortior hoste*, hasta* eum transfixit et armis* spoliavit. Statim hostes fuga* salutem petiverunt. Sed consul, cum in castra revertisset, adolescentem, cuius opera* hostes fugati erant, morte* multavit.

Δευτ. Προτάσεις:

- A χρόν. συνη = 16τορ. απολ. χρ.
- B βουλ. αυτην. edixit
- Γ τελ. απολ. χρ.
- Δ πλ. ερωτ. απολ. χρ. (υποκειμενο)
- Ε χρόν. συνη = 16τορ. απολ. χρ.
- ΣΤ αναφ. προσβ. (ειθ.) στο 70

Ανάλυση:

1 αφ. χρόν.	22 γεν. υιου.	44 υποκμ.
2 ειθ. προσβ.	23 αυτην.	45 αφ. μεβ. η αυτην.
3 υποκμ.	24 γεν. υιου.	46 ειθ. προσβ.
4 παραδ.	25 ρημα	47 αιτ. μετχ. επιρρ. βυνν.
5 ειθ. προσβ.	26 αφ. ποιητ. αιτ.	48 αφ. ποιητ. αιτ. η εβουτ. αυτην.
6 αφ. κατηχ.	27 γεν. αυτην.	49 γεν. αυτην. (χερουνδου)
7 ειθ. μετχ. παραδ.	28 ειθ. προσβ.	50 βυννρ. επιρρ. αιτ. μετχ.
8 αυτην.	29 αφ. τροπ.	51 αφ. αιτ. (εβουτ.)
9 γεν. υιου.	30 αυτην. (ως βοη) η αφ. αιτ. ορχαν. τροπ. η χρου.	52 γεν. υποκμ.
10 ρημα	31 ρημα	53 προσβ. κατ' αυτ. (βιανος)
11 υποκμ.	32 ρημα υη.μος	54 ρημα
12 προσβ. χρόν.	33 ειθ. προσβ.	55 κατηχ. επιρρ.
13 αφ. απορ. η αυτην.	34 γεν. υποκμ.	56 αφ. βυνηρ.
14 ρημα	35 αφ. αναφ. η επικλιση η βιβουτ.	57 αφ. ορχαν.
15 ρημα	36 ρημα υποκμ. Δ	58 αυτην.
16 υποκμ.	37 αφ. μετρ.	59 ρημα
17 αφ. απορ. η αυτην.	38 υποκμ.	60 αφ. χωριβρ. η αυτην. επιμ.
18 ρημα	39 ειθ. προσβ.	61 ρημα
19 αφ. ποβ. η μετρ.	40 αυτην. (βοη)	62 προσβ. χρόν. η τροπ.
20 προσβ. χρόν.	41 αφ. αναφ.	63 υποκμ.
21 υποκμ.	42 ρημα	64 αφ. τροπ.
	43 προσβ. χρόν.	65 αυτην.

Γ.Ι.Μ / 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 31

Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του ρωμαϊκού στρατού. Κάποτε που έφευγε από το στρατόπεδο διέταξε να μην εμπλακεί κανείς σε μάχη. Λίγο αργότερα όμως ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και ο αρχηγός τους

τον προκάλεσε σε μάχη με αυτά τα λόγια: «Ας μονομαχήσουμε, για να κριθεί από την έκβαση της μονομαχίας πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνάει το Ρωμαίο σε ανδρεία!». Τότε ο νεαρός όρμησε στον αγώνα παρά τη διαταγή του υπάτου έχοντας εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και παρασυρμένος από την επιθυμία να πολεμήσει. Όντας δυνατότερος από τον αντίπαλό του τον διαπέρασε με το δόρυ του και τον γύμνωσε από τα όπλα του. Αμέσως οι εχθροί ζήτησαν τη σωτηρία στη φυγή¹. Όταν όμως ο ύπατος γύρισε στο στρατόπεδο, τιμώρησε με θάνατο το νεαρό, που χάρη σε αυτόν οι εχθροί είχαν τραπήει σε φυγή².

1. τράπηκαν σε φυγή για να σωθούν 2. που είχε κατορθώσει να τρέψει τους εχθρούς σε φυγή.

Μάθημα XXXI: Η γενναιότητα δε βγαίνει πάντα σε καλό
Οι χρήσεις της αφαιρετικής